

5 december 2013: ilja

We hebben geen zin om in dit backpackershol te blijven en gaan na het ontbijt op zoek naar een betere plaats. Volgens agoda lijkt er op loopafstand een leuk alternatief te zitten. We nemen alvast onze kleine rugzakken mee en gaan op pad. Aan de overkant van de weg zitten ook wat hotels en we vragen daar naar de weg. Ze vertellen ons dat het toch wel 3 km lopen is. Op de navigatieapp wordt echter 2,2 km gezegd en we wagen het er maar op. We lopen langs een drukke verkeersweg in de ochtendzon en hebben nu al spijt dat we onze rugzakken hebben meegenomen. Na een klein halfuurtje zouden we op plaats van bestemming zijn. Nergens zien we villa thakhek, de naam van het guesthouse staan. We vragen het aan een dame en die wijst vaag naar rechts. Nou ja, laten we maar proberen. We lopen nog eens 500 meter maar nergens het guesthouse te bekennen. We zien wel 2 andere guesthouses en nemen er een kijkje. Het blijkt een vies stinkhol te zijn en we bedanken vriendelijk. We zeggen tegen elkaar nog een klein stukje en anders gaan we met een tuktuk naar het centrum en kijken daar dan wel voor een slaapplek. Dan ineens staan we bij het busstation. We kunnen vandaag ook verder reizen zeg ik..... We hebben gisteren wel een hele dag gereist maar dan zijn we wel op de juiste plek. We informeren naar de bus en die blijkt over 30 minuten te vertrekken. We kunnen het nog halen.....

We ondernemen actie en stappen in een tuktuk waar 2 finse jongens inzitten. Zij moeten ook naar ons backpackershol en wij bedingen dat de chauffeur ons voor 50000 kip heen en weer brengt. De finse jongens betalen 60000 kip voor alleen de heenweg, komen we onderweg achter. Als we aankomen bij de travellerslodge beginnen de finnen ruzie te maken over de prijs die ze moeten betalen. Ze trekken toch aan het kortste eind, terwijl Remco onze grote rugzakken haalt. We spurten terug naar het station en komen net op tijd om de bus te halen. Volgens onze gids is het 90 minuten rijden tot Vieng kham, de overstapplaats. Na 2 uur zijn we er nog niet en ik begin me lichterlijk ongerust te maken..... Zouden we er niet al uit hebben moeten gaan? Een blanke man, die voor mij zat is er net ook uitgegaan. We vragen nogmaals aan de busticketman, moeten we er niet uit? Hij bekijkt onze tickets en slaat zich voor het hoofd, hij stopt de bus en wijst naar een zijweg, een heel stuk terug..... Idioot! Zo sjouwen we ons hele hebben en houwen weer terug naar de splitsing. Eerst maar even eten, noodlesoep voor de verandering. Intussen arriveert er een jongeman die engels tegen ons begint te praten. Hij blijkt een student te zijn en wil zijn engels even oefenen. Nou dat komt goed uit want wij willen weten hoe we naar onze volgende bestemming moeten reizen. Zo helpen we elkaar. We slaan de weg in en lopen naar de wachtende tuktuks. Er is niemand die aanstalten maakt om weg te gaan dus vragen we aan een dame van een klein stalletje hoe laat we weg kunnen. Ze vertelt ons dat er om 14.00 uur een bus komt. Dat is gelukkig maar een half uurtje wachten. Even voor 2 uur komt er een tuktuk aan die ons tot halverwege de eindbestemming kan brengen. We wagen het er op en stappen in. We rijden net weg en zien dan onze bus arriveren. Oeps.... Nou ja het is in ieder geval heel lokaal reizen zo en we worden van alle kanten

Waar gaat de reis nu weer heen.....

Geschreven door Remco & Ilja
vrijdag 13 december 2013 11:54 -

bekeken door onze medepassagiers. We stoppen onderweg heel wat keer en elke keer moet er wel rijst, grote tassen, een kip of iets anders uitgeladen worden. Waarbij iedereen in de tuktuk een handje helpt, inclusief wij. Na een uurtje zijn we halverwege en moeten we overstappen. Gelukkig staat onze tuktuk al te wachten en worden we direct overgeheveld. Dan zien we ook onze bus passeren. Na 5 minuten stoppen we bij een bezinestation, om te tanken denken we. Nee hoor, er worden allemaal jerrycans van het dak afgehaald en iedereen moet wel een paar liter bezine meenemen naar zijn of haar huis. Al die gevulde jerrycans worden achterop een rek aan de achterzijde van de tuktuk vastgemaakt. Een man gaat er bovenop zitten en steekt doodleuk een sigaret op als we gaan rijden. Meneer u weet wel dat we nu een rijdende bom zo zijn..... Maar nee hoor dat bedenkt ie niet en we zijn blij als de sigaret op is. Net als alle andere medepasagiers. Vervolgens moeten we nog 2 uur zo zitten. We rijden door leuke dorpjes met houten hutjes en rijstvelden. Dan komen we eindelijk aan in Kong lo. We willen stoppen bij een guesthouse dat we in de lonely planet hadden gezien maar de chauffeur rijdt hard door en dropt ons bij een nieuw geopend guesthouse. Gelukkig is dat maar 300 meter verder en kunnen we altijd teruglopen. We nemen een kijkje en zijn aangenaam verrast. Het blijkt een mooie ruime, nieuwe kamer te zijn met zacht bed en schone badkamer met warme douche. En dat voor maar €7. We zeggen direct ja en gaan ook niet verder meer kijken. De eigenaren zijn een jong stel en er loopt ook nog een jong meisje rond.

We droppen onze spullen en gaan even een rondje dorp doen, nou daar zijn we snel mee klaar!! We vragen de eigenaar waar we goed kunnen eten en hij geeft aan dat er maar eigenlijk 1 goed restaurant is en dat is de Thai 50 meter verder. We hadden dit restaurant al gezien maar daar barstte het van de touristen en daar hadden we nou net geen zin in. Zo goed als kwaad proberen we dat duidelijk te maken aan de eigenaar. Die vat het plan op om daar menukaarten te halen en te bestellen zodat we hier bij het guesthouse kunnen eten. Briljant idee!! Zo gezegd zo gedaan. Menukaarten worden gehaald en zodra we een keuze hebben gemaakt krijgen we te horen dat het eten op is. Wat!?!?! Eten is op. Ze zijn uitverkocht, waarschijnlijk teveel toeristen die dag. En nu, vraagt Remco wanhopig. De eigenaar weet overal raad op en biedt ons aan om met hen mee te eten, wat de pot schaft dus. Remco helemaal blij, krijgt ie in ieder geval voedsel. Na een uurtje schuiven we bij de familie aan tafel. De jongedame, die bulai heet, bedient ons als een volleerd serveerster van 9 jaar. We eten sticky rijst met een soort aardappelsoep en een lekkere pittige kipdinges. Best goed te nassen en klagen doen we niet bij zoveel gastvrijheid. We communiceren met handen en voeten omdat ze vrijwel geen engels spreken en wij natuurlijk geen lao. Maar we hebben met z'n allen een uitstekende avond gehad en vragen of we morgen niet dit kunnen overdoen. Ze zijn verrast maar zeggen geen nee, we besluiten gezamenlijk om een kip te slachten wij betalen 20000 kip en zij ook. Deal!